

Amikor egy hónapja hallottam a Beregszászban tervezendő ikonfestő táborról, azonnal jelentkeztem is, mert mindig is érdekelt az ikon festészet technikája.

Minden foglalkozásunkat a hajnali (rorate) szetmisék tették meghittebbé, hogy mi is részesei lehessünk Isten teremtésében. Nagy izgalommal kezdtünk bele első nap az alapozásba és már akkor, a folyamatos beszélgetés és tanulás alatt jöttem rá, hogy ebben a művészetben nemcsak rengeteg technikai tudás rejlik, hanem egy nagy lelki, érzelmi háttér és egyházi tanítás is.

Tarzícius testvér nemcsak a fa előkészítésében, ecsetkezelésben, és a festékek lépésről lépésre való felvitelében segített nekünk nagy türelemmel, hanem (mint egy ablak függönyét elhúzva) bepilanthattam az örök valóságba. Abban is, hogy megértsük az ikonok üzenetét és szerepét, vagyis azt, hogy egy bensőséges kapcsolatot teremt az előtte imádkozó és az ikonon lévő szent között, ahogy az egyik társam is Szent Pál apostolt idézve "most még csak tükör által homályosan látunk..." Én egy Jézus ábrázolást választottam zárt könyvvel a kezében, amelynél nagyon szerettem volna szépen kanonikusan megfesteni a szemeit és a kezeit. Ez sikerült is Tarzícius testvér segítségével és biztatásával.

A tábor végére igazán jó kis csapatot formálódunk, szerintem a nagy jókedvnek is köszönhetően! Így karácsony előtt nemcsak pihenés volt ez az egy hét a számomra, hanem lelki feltöltődés is. És az ikon festő kurzus végén Szent Miklós ajándékaként, felszentelt ikon alkotással lettünk lelkileg gazdagabbak.

Én mindenkinek csak ajánlani tudom a tábor, annak is, aki soha sem fogott ecsetet a kezébe, mert tényleg nem a rutin és a született tehetség az, ami itt alkot, és azoknak is, akik már foglalkoztak hasonlóval, mert itt rengeteg új dolgot tanulhatnak, ezt én is tudom tanusítani. Egy nekem kedves idézet megfogalmazza ezt meg még jobban: „Ami előttünk és mögöttünk áll, az semmiség ahhoz képest, ami bennünk rejlik. Ha feltárjuk belső világunkat, csodálatos dolgok történhetnek.”(Henry David Thoreau).

Anita